

مهك كاني تفنگ

قوبادی جهلی زاده

پهرداخه كانمان مهست بوبوون به بوئی چرا
حوجره كانمان پراو پر بوون له روونای شهراب !

ئهمجاره یان جهنگ ،

ههموو پیاوه کانی له پیاوه تی خست و
رهحمی ههموو ژنه کانی پووکانده وه .

مهجاره یان جهنگ ،

مه مکی ههموو کیژه کانی دزی و نه ییشت ،

تاکه میرمندا لیکمان بالق بیت !

ئیمه له خهونیکی خوشدا بووین ، که باخچه کان
به گژ یه کدا چوونه وه .

تهیره نئه بایبله خیانه تیان کردوو ، لانه ی په پوولانیان
پر کرده وه له هیلکه شهیتانوکه .

ئیمه له خهونیکی خوشدا بووین ، که گومبه زوو مناره
یه خه گیری یه کتر بوون و

نو پژ که ران به سه ر بهرماله سپیبه کاند

ر

شا

ن

ه

و ه!

شه ر پیش ئیمه گه یشتبووه مه نزل .

له شکره شکاوه کان به سه ر گه ره که برسپیبه کانی شاردا ،

دا ————— بهش

بوون !

زارۆکانیان له ناو نویندا دهرپه راندوو ، جهنگاوهره ماندووهره کان ،
لاقه تهزیوه کانی خوین تیخزاند .

ئهووان به ستیان و ئهتهگی ژنه کانمان ، برینه کانیان شهتهک دا !
له شه زوره کانیان له گهرماوه لینجه کاند ، مشتوومال کردهوه .
مۆمه دایساوه کانی داوینیان ، به ژنه نیوه رووته کهی
سه ر قووتوی شامپوکان ، دامرکاندهوه .

گوتیان فهرموو بو گهشتی شهر گهکان وه گهلمان کهوه ..
گوتم ئاخر ، تغهنگیک شک نابهم بیکه مه شانم و ره دووتان کهوم .
کولینگیکم نیه ، تا له مهیدانی شهر دا ، سهنگهریک هه لکه نم .
دووربینیکم نیه ، تا نهینی سهنگهره کانی ئهوبه ری پی ببینم !

کتیبه کانیان پی فرۆشتم و تغهنگیکیان کرده شانم .
بوو که شووشه ی ساواکانیان فرۆشتم و کولینگیکیان له مشت نام .
مۆم و چراکانیان ههراج کردم و دووربینیکیان به گهردندا
شوهر کردم هوه !

نه یان هیشته دوا قه سیده م بو مه مکی ده سگیرانه کهم تهواو کهم !
ئهنگوته که کانی سه ر خوانه یان لی توردام و نارنجوکیکیان پی کریم .

گوتم ئاخر بهر له وهی که متیاره کانی شهر ، ته عاروفمان له گه لدا بکهن ،
من دهستی چه پم بو گوله زهنبه قیک دریز کرد ،
که چی دهستم به قه دیه وه بو به گه لایه کی سه وزو
به جیما !

گوتم ئاخر پیش ئه وهی ، هه زار پییه کانی شهر ،
قاوهی به یانیمان له گه لدا بخۆنه وه ،

دهستی راستم بۆ له‌ره‌ی سینگیکی نهرم دريژ کرد ..

که چی په‌نجه‌م له‌نيوانی دوو مه‌مکدا ،

بوو به‌ملوانکه‌یه‌کی زيږين و

به‌جيما !

ئیدی په‌نجه‌م کوا ، تا له‌په‌لاپیتکه‌ی تغه‌نگيکی گريده‌م !؟

ئیدی ده‌ستم کوا ، تا دلی ته‌زيوی نارنجوکیکی پی گهرم که‌مه‌وه !؟

گوتیان ئاخر ، شه‌هیده‌ ده‌ستبلاوه‌کان ،

چه‌پکی ده‌ست و چه‌پکی په‌نجه‌ی یه‌ده‌گیان بۆ به‌جی هيشتووی !

به‌که‌لله‌سه‌ر له‌گه‌ل منداله‌ هه‌لاچکراوه‌کاندا ، هه‌لماتيئیمان کدوو

دوراندمان !

له‌گه‌ل ئه‌و مه‌یتانه‌ سه‌مامان که مه‌مکی شه‌ریان مژی بوو

له‌گه‌ل ئه‌و برینانه‌ گورانیمان گوت ده‌میان له‌ نیو ده‌می گولله‌ نابوو

جه‌نگ ئه‌مري کرد ،

له‌ هه‌موو ماليکدا گورستانیک و

له‌ هه‌موو جه‌سته‌یه‌کدا خه‌سته‌خانه‌یه‌ک ،

بکه‌ينه‌وه !

جه‌نگ ئه‌مري کرد ،

که‌پره‌کانی مانگی هه‌نگوين ، به‌قه‌لاکانی سه‌ده‌ی ژه‌هر بگورپنه‌وه .

جه‌نگ ئه‌مري کرد ،

له‌گه‌ل ئه‌و کيژانه‌ بخه‌وين ، نيژه‌ هه‌موو گیانی کونکون کردبوون

به‌لام هيشتا هه‌ر کچ بوون .

جه‌نگ ئه‌مري کرد ،

سکی ئه‌و ژنه‌ کوژراوانه‌ پر بکه‌ين ، که هيشا ليويان

بوئی شه‌هوه‌تی لی هه‌لده‌ستا !

ھېقەھى كى بگىرىن ، تا بوو كە شووشەھى ساواكانمان پى بداتەوہ ،
كە ئاگر ھەموو ھېقەھى كانى سووتاندىت ؟!
دەستى كى ماچ بگەھىن ، تا تنوكىك ئاسوودەھى داچورپنتە
قورگى وو شكمانەوہ ،
كە تەھنگ ھەموو دەستەھى كانى دەسگىر كىردىت !

تەھنگ ، كوندەبەبۇى راسپاردوو پى گوتىم :
بە بالندەكانتان بلىن ، بىر لە ھەلغىرىن مەكەنەوہ ،
قەھز پزدان و لانك و قەبرتانە !
بە ژنەكانتان بلىن : بىر لە ملوانكە مەكەنەوہ ،
گەردنتان بە ئەلغەھى پەتەوہ ، زەردترو زراقتە !
بلىنە كىژەكانتان ، بىر لە زرەھى بازن نەكەنەوہ ،
مەچەكتان بو كۆت و كەلەچە لەبار ترە !
بلىنە گەنجەكانتان : بىر لە شەھى پەردە مەكەنەوہ ،
رژانى خوینى سەر لە رژانى خوینى داوین ، ئالتروو بە لەزەت ترە !

مىژووت ئەھى تەھنگ ،
رەشتە لە گونای گوناھو ئايندەت ئالتەھى لە ژەھى ژەھى !
تەھنگ ، گەلاكانى ئاشتى ھەلۆھرىن و تۆ ھەر بەسەوزى مايتەوہ
تەھنگ ، جوانى چوكى داداو تۆش ھەر كەھىلگى خوشرەھى !
تەھنگ ، عىشق ددانەھى كەوتن و تۆش ھەر تۆلازىكى خوین گەرمى !
تەھنگ ، چرا كوپرايى داھات و تۆش ھەر چاوە شىنەھى كانى يەمامەھى !

ئەھى جەنگى جوان ،
بە تەنیا لەم جەنگەھى جودايىبەدا جىمان مەھىلە ،
ھەلمەھىن رەوہ خەنجەرە ژەھراويىبەھى كانى ترس ..

با پهړه سیلکه و ونه وشه ، لانه له بهر پشتمانا چی نه کهن !
ئیمه که سمان له زمانى شه ونم و له بونی په پووله و له سهماى گول
تی ناگهین !

ئهی بازه چاوتیژه کانی ئاشووب ، قهلاو مناره کانمان چول مه کهن ..
ئیمه له ناو ره شبه له کی فیشه ک و زه ماو وندی دوو که لدا ،
چاومان کردوته وه ،

ده ترسین کوتره شینکه کانی ئارامی چاوه سووره کانمان بکولن !

ئهی شهرى قه شه نگ ،

به تنه نیا له و جهنگه لی جوداییه دا ، جیمان مه هیله ...
راهاتووین له گهل ژنه سووزانیه کانی فیتنه دا راکشیین ،
تازه په ریزاده کانی ئاشتیمان چون بو دهسته مو ده کری !
له باخچه ی ساوایاندا ، کتیه پیروژه کانی شهریان پی خه تم کردین ،
به پیری تازه چون ، له سرووده تازه کانی کوتر ده گهین !؟

من ، ذن بوومایه ..
به نقرمه سهمایه ک ، نه خسته ی ثیاوه شترخوازه کانم ، رهش ده کردوه !
من ذن بوومایه ،
مقتاره ی جهنطاوهر انم ده کرد به طولدانى ثمه یی ترین ماض !
من ذن بوومایه ،
له عقردی حقرامدا ، روت روت ده بوومقه ، تا تفه نطه کان
لیکیان له دهمی دهرذا !

من ذن بوومایه ،
به مقمک سهنطه قره کانم داطیر ده کرد
تا له باوه شما شتر کقره کان ، ساوا ده بوونقه !!

په رداخه شکاوه کانمان ، پراو پرن له تاریکی خوین .
حوجره رماوه کانمان سه رمه ستن به هه ناسه ی مردن !